

знань. Сучасний економіст повинен бути обізнаним у гуманітарній, економічній, інформаційній галузях наукового знання, які відображають різні сегменти наукової картини світу. На заняттях з дисципліни «Культура наукової мови» студент здобуде комплекс компетенцій, який сприятиме:

- дотриманню норм української літературної мови в усному й писемному науковому спілкуванні;
- удосконаленню рівня культури усної та писемної мови у сфері професійної комунікації;
- дотриманню вимог мовного етикету в будь-якій ситуації спілкування.

Набуті знання, сформовані навички та вміння будуть реалізовані в майбутній науковій діяльності економістів.

Чезганов С.А.,
старший викладач кафедри української
мови і літератури

РОЗВИТОК НАВИЧОК ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ ПРИ ОПРАЦЮВАННІ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНИХ ТЕКСТІВ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ НА ПРОСУНУТОМУ ЕТАПІ

Важливою умовою набуття іноземними студентами професійних знань є володіння науковим стилем мови у сфері обраної ними спеціальності. Якщо мовно-комунікативна база, яка закладена на підготовчому етапі і (в ідеалі) відображає рівномірний розвиток усіх видів мовленнєвої діяльності, є необхідною й достатньою для спілкування на елементарному рівні, то на просунутому етапі студент відчуває катастрофічний брак мовних засобів фахового спрямування.

Логіка навчання на основному і завершальному етапах вимагає робити все більший ухил у розвиток навичок писемного мовлення, оскільки у цей

період студент продукує все більше і більше навчально-наукових текстів (реферати, курсові, дипломні роботи). Виникає низка суперечностей, «конфліктів» інтра-та екстралінгвістичного характеру, які варто пом'якшувати або знімати. Наприклад, необхідність дотримання вимог навчальних програм різного рівня, які не завжди враховують специфіку профільного навчання. Не тільки викладач, але й студенти знають (або відчують), що жива мова існує переважно в усній формі, а їм доводиться опрацьовувати і продукувати переважно писемні тексти. Крім того, надаючи перевагу науковому стилю, необхідно пам'ятати про інші сфери комунікації та стилі мови (офіційно-ділове мовлення, стиль художньої літератури). Врешті, існує також проблема поступового зменшення навчальних годин, відведених для аудиторної роботи.

Оскільки студент переважно працює з навчально-науковими текстами підручників, посібників, статей, для декодування цих текстів і подальшої трансформації у власну науково-навчальну продукцію він повинен набути спеціальних навичок писемного наукового мовлення, як-от: логіко-сміслові згортання інформації, мовна компресія, виокремлення старої і нової інформації, текстове прогнозування тощо. Частково ці навички закладаються і формуються на підготовчому етапі вивчення мови, але розвиваються й удосконалюються на основному і завершальному етапах.

У доповіді розглянуті деякі принципи роботи над писемним мовленням на просунутому етапі при вивченні української мови як іноземної.